

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 28 września 1973 r.

w sprawie technicznych warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych na morskich statkach handlowych.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy wymagań technicznych w zakresie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych na morskich statkach handlowych.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do morskich statków handlowych o pojemności brutto mniejszej niż 200 RT, statków pasażerskich, statków przeznaczonych lub używanych do rybołówstwa morskiego, eksploatacji bogactw morskich, holowania lub ratownictwa statków morskich i innych urządzeń pływających, wydobywania mienia zatopionego w morzu lub innej działalności gospodarczej oraz statków pełniących specjalną służbę państwową, a także jednostek pływających marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o nowo budowanym statku, należy przez to rozumieć statek, którego stępka została położona po dniu wejścia w życie rozporządzenia,
- 2) o wymaganiach technicznych, należy przez to rozumieć wymagania w zakresie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych.

§ 3. Szczegółowe wymagania techniczne dotyczące konstrukcji i wyposażenia nowo budowanych morskich statków handlowych ustala w drodze zarządzenia Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców.

§ 4. Morskie statki handlowe, będące w chwili wejścia w życie rozporządzenia w budowie, powinny być dostosowane do wymagań technicznych w zakresie uzasadnionym w szczególności względami technicznymi i ekonomicznymi, uzgodnionym przez armatora z inspekcją pracy i Państwową Inspekcją Sanitarną, w miarę możliwości przy udziale zainteresowanej stoczni. Realizacja uzgodnionych wymagań będzie uważana za ostateczne dostosowanie statku do wymagań rozporządzenia.

§ 5. Statki morskie nabywane za granicą lub wybudowane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia powinny być przy najbliższym remoncie klasy 4-letniej oraz w razie przebudowy lub remontu kapitalnego statku, przeprowadzanych według uprzednio opracowanych projektów, dostosowane do wymagań technicznych w zakresie uzasadnionym względami technicznymi i ekonomicznymi,

uzgodnionym w toku opiniowania projektów lub dopuszczenia do eksploatacji. Realizacja uzgodnionych zmian będzie uważana za ostateczne dostosowanie statku do wymagań rozporządzenia.

§ 6. 1. Projekty budowy lub przebudowy morskich statków handlowych powinny być przed ich przyjęciem zaopiniowane przez właściwe organy pod względem zgodności z obowiązującymi przepisami.

2. Zasady opiniowania projektów, o których mowa w ust. 1, ustalają w drodze zarządzenia Ministrowie Żeglugi oraz Zdrowia i Opieki Społecznej w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców.

3. Niedopuszczalne jest zlecenie budowy lub przebudowy morskich statków handlowych na podstawie projektów nie posiadających pozytywnej opinii właściwych organów.

4. W okresie 2 lat od wejścia w życie rozporządzenia właściwy organ może wyrazić zgodę na odstępstwa od niektórych wymagań technicznych, jeżeli warunki projektu statku lub stan zaawansowania prac przy jego budowie nie pozwalają na spełnienie wszystkich wymagań technicznych. Odstępstwa te nie mogą jednak spowodować istotnego pogorszenia warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych, a także nie mogą naruszać postanowień obowiązujących w tym zakresie konwencji międzynarodowych.

5. Właściwe organy mogą wydać pozytywną opinię o projekcie, o którym mowa w ust. 1, mimo niespełnienia niektórych wymagań technicznych, jeżeli uznają, że zostaną zachowane w całości warunki przynajmniej równorzędne warunkom wynikającym z pełnej realizacji wymagań technicznych.

§ 7. W toku budowy lub przebudowy statku armator powinien zapewnić sprawowanie bieżącego nadzoru nad prawidłową realizacją przez stocznię wymagań technicznych oraz zastosowaniem się do wiążących opinii.

§ 8. Spełnienie wymagań technicznych oraz wiążących opinii podlega sprawdzeniu w toku odbioru statku.

§ 9. W zakresie uregulowanym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 18 grudnia 1956 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. z 1957 r. Nr 14, poz. 75).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Szopa